

[Skovmand.]

spørgsmål i handelsudvalget. Efter min mening er det en forkert opfattelse af den rolle, folketinget skal spille i forhold til regeringen. Udvalgene har man til at finde ud af de tekniske detaljer, som der af rent praktiske grunde ikke er mulighed for at få opklaret i folketinget. De rent politiske og principielle spørgsmål skal diskuteres her i salen, og de emner, jeg nævnte over for handelsministeren, var af politisk karakter.

Det må siges at være et politisk spørgsmål, om Danmark skal have en holdning over for diktaturstaten Tyrkiet, en stat, hvor politiske modstandere sættes i fængsel til langvarige straffe og i enkelte tilfælde henrettes. Det kan ikke være et spørgsmål, man ikke kan diskutere her i folketinget med et medlem af regeringen. Og jeg synes da i det mindste, man kunne få en slags løfte om, at regeringen ville begynde at interessere sig for Tyrkiet. Det er vel nok tænkeligt, at man indtil nu ikke har skænket den politiske udvikling i Tyrkiet ret megen opmærksomhed, men jeg synes ikke, det var for meget forlangt, at handelsministeren gav et løfte om, at man ville interessere sig noget mere for den i fremtiden.

Det samme gælder spørgsmålet om arbejdskraften fra Tyrkiet. I betragtning af, hvor stor en rolle hele spørgsmålet om udenlandsk arbejdskraft har spillet i diskussionen op til EF, må ministeren være moralsk forpligtet til at sikre sig, at vi ikke bliver taget på sengen i det spørgsmål. Heller ikke denne forsikring har jeg fået fra ministeren endnu. Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, netop fordi vi har et frisk eksempel på, hvordan det går, når tingene ikke bliver diskuteret og ministeren åbenbart er af den opfattelse, at man bare kan lade tingene gå.

Derfor vil jeg indtrængende henstille til ministeren, at han i dag svarer på de spørgsmål, jeg har stillet, eller i hvert fald afgiver en forsikring om, at man ikke fra den danske regerings side vil træffe beslutninger i disse spørgsmål, før folketinget igen har været samlet for at drøfte markedsspørgsmål.

I øvrigt vil jeg sige, at henvisningen til handelsudvalget vel ikke engang er tilstrækkelig, når det gælder en ting som spørgsmålet om den miljøbeskyttelsesforsin-

kelsesbestemmelse, Danmark gik med til, fordi den, så vidt jeg ved, end ikke er blevet givet handelsudvalget til orientering.

Per Dieh: Først til hr. Niels Helveg Petersen, som beskrev, hvad han kaldte min tidligere holdning til Europaparlamentet, som nedladende. Det er ikke rigtigt. Jeg tror nok, at min holdning til Europaparlamentet har været præget af en ret nøgtern karakterisering af, hvad denne forsamling er, nemlig en forsamling, som ikke har magt eller myndighed til noget som helst andet end at være rådgivende, og en forsamling, hvis rådgivning ingen er forpligtet til at følge.

Når jeg alligevel deltager i Europaparlamentets arbejde, er det udelukkende ud fra den betragtning, at jeg dér kan hente informationer, som jeg ellers ikke kan få fat i, herunder bl. a. den protokol fra sidste session i Parlamentet, hvori man kan finde den beslutning — og ikke betænkning, som det står anført i hr. Poul Dalsagers dagsordensforslag — som blev truffet med overvældende majoritet i forsamlingen, og som taler om, at man ikke kan udelukke et samarbejde på det forsvarspolitiske område. Det er en protokol, som hr. Niels Helveg Petersen heller ikke er i besiddelse af, kan jeg se, han sidder med et arbejdsblad, en protokol, som, så vidt jeg kan skønne, ikke noget andet medlem af tinget har med her i dag, i hvert tilfælde har vi været nødt til at udlåne vor til adskillige.

Jeg må samtidig konstatere, at udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaard ikke har efterkommet min anmodning om at forklare logikken og sammenhængen i De europæiske Fællesskabers landbrugsordninger, og det forstår jeg så vel; jeg vil heller ikke fremture med at forlange dette, det er nok et urimeligt krav.

Endelig må vi vel nu være så langt fremme i debatten, at jeg ikke kan forvente at få et svar fra hr. Ninn-Hansen på min konkrete opfordring til ham om på den konservative gruppes vegne at give et tilsagn om, at den konservative gruppe ikke vil udnytte en situation, hvor medlemmer af dette ting, som samtidig er medlemmer af Europaparlamentet, er væk i embedsmedfør, til at forrykke den parlamentariske balance her i tinget. Jeg har endnu ikke fået